

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Gmina *Balków* w obwodzie Złoczowskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej, zobowiązała się po wieczne czasy dom pod nr. 72 na szkołę ofiarowany urządzić odpowiednio w ciągu lat 3. i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie w szkole ochędostwa, na opał szkoły dawać 120 okłotów słomy à 25 zł., i opłacać każdego czasu nauczyciela, który oraz ma pełnić funkcyje diaka, za co pobierać będzie przywiązane do tej służby dochody, obliczone na 45 złr. 40 c. w. a. rocznie.

Dla polepszenia tej dotacyi zobowiązał się dziedzic dóbr pan *Abisch Perlmutter* na czas posiadania tych dóbr płacić rocznie 10 złr. w. a. a gr. kat. proboszcz miejscowy ks. *Julian Strumiński* na czas swego teraźniejszego kapłaństwa, oddać nauczycielowi w używanie 1 morg z gruntów erekcyonalnych i dopłacać rocznie 2 złr. w. a., nareszcie dzierzawca propinacyi *Ascher Feuerstein* na czas swojej dzierzawy, płacić rocznie także 2 złr. w. a.

Okazana temi ofiarami gorliwość o podniesienie oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 17. listopada 1865.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 9. grudnia r. b. zatwierdzić najtąskawiej wybór profesora uniwersytetu i teraźniejszego rektora uniwersytetu *Dra. Józefa Majera* na prezesa krakowskiego Towarzystwa naukowego na rok 1866.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 16. grudnia.

Z *Peszty* donoszą w drodze telegraficznej pod dniem 14. b. m. co następuje: Właśnie odczytana została mowa od tronu. Najjaśn. Pan wystąpił w węgierskim uniformie jeneralskim, i witany był tak na wstępie jako też w ciągu mowy tronowej ze dwadzieścia razy, a potem znów przy końcu grzmiącemi „*Eljen!*“ Do 300 magnatów i tyleż deputowanych było obecnych.

Uroczyste otwarcie sejmu krajowego odbyło się w król. burgu w *Budzie* o godz. 12. w południe. Najjaśn. Pan czytał mowę od tronu silnym głosem.

Mowa od tronu, po poprzednim powitaniu zgromadzonych członków sejmu, wyraża życzenie względem usunięcia przeszkód pojednania, które wpływały dotąd głównie z różnicy punktów wyjścia (utrata prawa i niezmienna ciągłość prawa). Jego Mość Cesarz obiera tedy za punkt wyjścia sankcyę pragmatyczną, która zabezpiecza tak autonomiczną organizacyę prawną Węgier, jako też nierozdzielny związek wszystkich krajów monarchii.

W duchu sankcyi pragmatycznej potrzeba tedy przedewszystkiem uregulować wzajemny stosunek krajów korony węgierskiej. Dlatego zwołany został sejm siedmiogrodzki, ażeby zrewidował ustawę unii, jak również wzywa się sejm węgierski, ażeby odnośny artykuł ustawy z r. 1848 wziął pod ścisłą rozwagę.

Co do Kroacyi wyraża mowa od tronu — z powołaniem się na to, co było powiedzianem odnośnie do Węgier w reskrypcie otwarcia do sejmu kroackiego — życzenie, ażeby kwestya ułożenia się względem stosunku prawnego z Węgrami została za porozumieniem obudwu sejmów krajowych doprowadzona do pomyślnego rozwiązania.

Przedewszystkiem jednakże potrzeba przywiązywać szczególną wagę do załatwienia spraw spólnych wszystkim krajom, których istnienie jest już ugruntowane w sankcyi pragmatycznej, ale których sposob traktowania dla zmienionych stosunków, jako też dlatego wymaga nowej regulacyi, ponieważ tymczasem także wszystkim innym krajom państwa nadane zostały prawa konstytucyjne.

Spólne sprawy są oznaczone w dyplomie październikowym, a wspólne, konstytucyjne ich załatwianie jest i teraz także nieodzowną potrzebą jednolitej egzystencyi i potęgi państwa, w obec której każdy inny wzgląd musi być podrzędnym.

Co do formy tego załatwiania zakreślony został sposób patentem lutowym; ale ponieważ tenże wywołał wszechstronne wątpliwości, a Jego Ces. Mość pragnie tylko zjednoczenia, opartego na wszechstronnem uznaniu konieczności, przeto został odnośny statut zawieszony patentem wrześniowym. — Tak dyplom październikowy jakoteż patent lutowy przedkłada się tedy sejmowi węgierskiemu do rozpoznania i przyjęcia z tą uwagą, ażeby w razie, gdyby czuł się zniewolonym proponować jakie zmiany, stało się to w taki sposób, któryby odpowiadał żywotnym warunkom państwa.

W ścisłym związku z tem zostaje rewizya części ustaw z r. 1848, których formalna ważność nie jest wprawdzie wątpliwą, ale

których wykonanie i zaprzysiężenie nie może tak długo nastąpić, dopokąd nie będą z nich usunięte szkodliwe postanowienia.

Po uchyleniu tych trudności może nastąpić wydanie dyplomu inauguracyjnego, a po dokonaniu koronacyi będą przedłożone sejmowi dalsze jeszcze propozycye, mające na celu dobro kraju. Najjaśn. Pan zwracając tedy uwagę na ciężką odpowiedzialność, jaka łączy się z rozwiązaniem tego zadania, ogłosił sejm otwartym i przemówił jeszcze kilka słów zaufania do zgromadzonych członków sejmu w nadziei, że dzieło rozpoczęte zostanie przy pomocy Boga szczęśliwie doprowadzone do końca.

Odczytanie mowy tronowej trwało do 20 minut i w 26 miejscach przerywano je okrzykami, które kilka razy parę minut trwały.

Wszystkie dzienniki peszteńskie stwierdzają w gorących artykułach zapał, z jakim ludność Węgier przyjmuje swego władcę i Króla. *Hon* powiada: „Najpiękniejszym ze wszystkich będzie to powitanie sejmu: „Najjaśniejszy Panie! Za Twojem przybyciem znikły w Węgrzech wszelkie stronnictwa!“

Sprawozdanie finansowe włoskiego ministra Selli wykazuje, że niedobór na rok 1865 jest prawie taki sam, jak był obliczony przy sposobności pożyczki. Niedobór na rok 1866 podany jest na 265 milionów. Minister powiada, że potrzeba na wszelki sposób zredukować niedobór na 100 milionów. W tym celu proponuje on dalsze oszczędzenia w kwocie 30 milionów; podwyższenie tax intabulacyjnych i stemplowych o 20 milionów; podwyższenie podatku od drzwi i okien o 25 milionów, a podatku od młwa o 100 milionów. Dla majątku ruchomego nie proponuje on żadnego podwyższenia podatku, lecz tylko zaprowadzenie systemu kwoty i zniesienie dodatku setkowego. Nadto proponuje on odstąpienie podatku konsumcyjnego gminom.

Wszystkie prawie dzienniki pruskie uczciły pamięć zmarłego Króla belgijskiego, wspominając z wyrazem żalu o wielkich zasługach i szlachetnym jego charakterze. Nawet *Gazeta krzyżowa*, chociaż przeciwniczka idei konstytucyjnej, której zmarły monarcha żywym był reprezentantem, mówi z uwielbieniem o wysokiej jego inteligencyi i wielkich zasługach.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 16. grudnia. (*Sprawy sejmu krajowego*.) Uzupełniając nasze sprawozdanie z czwartkowego posiedzenia sejmu krajowego dodajemy, że komisya prawnicza ukonstytuowawszy się wybrała przewodniczącym p. *Smolkę*, zastępcą p. *Dolańskiego*, sekretarzem p. *Koczyńskiego*, zastępcą sekretarza pana *Zbyszewskiego*. Petycye, które wniesione zostały na tem posiedzeniu, są następujące: Gmina *Wolczyniec* przez posła księdza *Szwedzickiego* o zapomogę i odpisanie tegorocznych podatków. Gminy powiatu *Mielnickiego* i *Borszczowskiego* przez posła *Andrejczuka* o zarządzenie lichwie i o zmianę w prawie wexlowem. Gmina miasta *Narajowa* przez posła księdza *Pawlikowa* z uzaleniem na pokrzywdzenie w używaniu łąk i drzewa na tych łąkach wyrostego. *Leśniowska Ludwika* przez p. *Smolkę* o wyjednanie pozwolenia do odczytów dla klasy rzemieślniczej w *Myślenicach*. *Mieszkańcy miasta Stanisławowa* przez p. *Krzysztofowicza* o wyjednanie pozwolenia do otworzenia czytelnii. *Ciz mieszkańcy* przez p. *Krzysztofowicza* o obsadzenie katedry języka polskiego i literatury przy tamtejszym gimnazjum. *Mieszkańcy okolicy Nowego Siola* o wstrzymanie egzekwowania zaległych podatków i o udzielenie pożyczki pieniężnej. — Wszystkie te petycye odesłane zostały do komisji petycyjnej.

Lwów, 15. grudnia. Jego Mość Cesarz *Ferdynand* raczył ofiarować najtąskawiej na odbudowanie cerkwi w *Zborowie* kwotę 500 złr., na odbudowanie cerkwi w *Lipicy dolnej* kwotę 200 złr., na wewnętrzne urządzenia w cerkwiach w *Busku* i *Markowej* po 200 złr.

Wiedeń, 14. grudnia. (*Nowiny dworu*.) Najjaśn. Pani odjechała wczoraj do *Penzingu* w towarzystwie Jej Excelencyi ochmistrzyni dworu hr. *Königsegg* i dwóch dam pałacowych, zabawi tamże do wtorku i powróci do Wiednia.

Jego król. Mość książę *August Koburgski* odjechał wczoraj do *Bruxeli* na pogrzeb Króla *Leopolda* w towarzystwie swego adjutanta rotmistrza *Br. Nostiz*. Jego ces. Mość *Arcyksiążę Józef* udaje się dziś z *Lincy* do *Bruxeli* w towarzystwie deputacyi, składającej się z jenerała *Neuperga*, majora *hr. Grünne* i kilku oficerów.

Peszt, 13. grudnia. Izba wyższa odbyła konferencyę o godzinie 11., izba niższa zaś o godzinie 4. z powodu jutrzejszego otwarcia sejmu. Konferencya magnatów wybrała hrab. *Emericha Bathiani* jako prezesa z tytułu starszeństwa wiekiem, tudzież 4ch członków najmłodszych na sekretarzy. Ostatecznych sekretarzy będzie tylko czterech wybranych, dwóch sekretarzy wybierających mają *Siedmiogrodzianie*.

Z Pesztu przynosi *Gazeta wiedeńska* następujące doniesienia telegraficzne z 13go b. m.: Dziś przed południem przedstawiało się duchowieństwo pod przewodnictwem Księcia Prymasa, między tem biskupi z Erlau, Fünfkirchen, Raabu, Wielkiego Waradynu, Weszprimu, Csanadu i Waitzen, tudzież duchowieństwo miejskowe z Pesztu i Budy. Potem nastąpiła prezentacja władz wojskowych, rady namiestniczej, kuryi, wyższego sądu wexlowego i władz finansowych. Duchowieństwo grecko-orientalne prezentował patriarchy Maisierevics, duchowieństwo augsburskiego wyznania baron G. Pronay, wyznania reformowanego baren Vay, komitat peszteński jego administrator, magistrat Budy burmistrz, a magistrat w Peszcie sędzia miejski.

Między 2. i 3. godziną odbył się przegląd załogi na błoniach jeneralnych. Jego Ces. Mość witano z zapalem tak w chwili przybycia na plac parady jak i na odjeździe.

O godzinie 5tej była uczta dworska, na którą byli zaproszeni: minister hr. *Esterhazy*, kanclerz nadworny *Majlath*, hr. *Jerzy Almasy*, prymas, biskupi z Wielkiego Waradynu i Weszprimu, zastępca sędziego kuryalnego hr. *Török*, biskup *Juvay*, septemwir *Szentywanyi*, prałat *Kovacs*, baron *Alexander Apor*, prezydent wyższego sądu wexlowego *Kiss*, burmistrz Budy, prezes izby handlowej *Kochmeister*, baronowie *Mikołaj Vay* i *Gabriel Pronay*, archimandryta *Mauromicholi*, dyrektor uniwersytetu *Wenzel*, dyrektor muzeum *Kubinyi*, radcy nadworni *Barthos*, *Papay*, baron *Sennyey*, wiceprezydent namiestnictwa *Bartal*, *Zichy*, *Jagatics*, radzca nadworny *Hueber*, arcybiskup *Lonovics*, septemwir *Lipovniczki*, hr. *J. Dessewffy*, radzca nadworny *Marcher*, burmistrz *Rottenbiller*, plebani miejscy z Budy i z Pesztu, helvecki superintendent *Török*, augsburski superintendent *Szecsacs*, rabin peszteński Dr. *Meisl*, rabin ze starej Budy Dr. *Hirsch* i przełożeni peszteńskiego komitetu przyjęcia *Ignacy Havas* i *Alexander Vecsey*.

Wieczorem był Najjaśn. Pan w teatrze narodowym. Po odśpiewaniu hymnu odegrano nowy marsz uroczysty. poczem przedstawiono oryginalną komedię węgierską w 1 akcie *Biesa*, i dwa akty nowej opery narodowej *Erkely'ego*. Teatr był zewnątrz i wewnątrz wspaniale oświetlony i przepełniony publicznością. Jego Mość Cesarz przybył z jenerał-adjutantem fml. hr. *Crenneville* o godzinie wpół do 8mej, i publiczność witała Monarchę z uniesieniem. Hymn ludu śpiewano trzykrotnie. W ciągu przedstawienia przybyli do loży cesarskiej: baron *Sennyey*, kanclerz nadworny *Majlath*, hr. *Esterhazy* i hr. *Jerzy Karolyi*. Najjaśn. Pan był na komedii i na jednym akcie opery i odszedł śród radośnych okrzyków publiczności.

(*Reforma więzień.*) Rozporządzenie ministeryalne z 4. b. m. upoważnia jeneralnego inspektora więzień Dra. *Hye* do przygotowania gruntownej reformy więzień w krajach po tej stronie Litawy i zaleca mu zarazem, ażeby przy wypełnianiu kar więzienia uwzględniano w zupełności postęp cywilizacji, wpływano na indywidualną poprawę więźniów, udzielaniem premiiw pryncypałom starano się o umieszczanie zdolnych do pracy uwolnionych więźniów, a nakoniec przyjmowano od więźniów lub ich krewnych próśby o ulaskawienie i łączono do nich swoją opinię. Rozporządzeniem ministeryalnym z 27. z. m. upoważniony został profesor Dr. *Wahlberg* do dalszego zwiedzania zakładów karnych i kontynuowania drukowanych już swoich prac literackich o wadach i reformie więzień austriackich. Jenerałnemu inspektorowi wolno podług nowej instrukcyi urzędowej odwiedzać w każdym czasie więzienia karne lub indagacyjne nawet bez poprzedniego zawiadomienia zwierzchności lokalnej, i rozmawiać z każdym więźniem, który to przywilej przysługiwał dotąd tylko byłemu jenerałnemu inspektorowi więzień, panu *Weiss*, i nawet nadprokuratorom państwa niebył przyznawany.

Dziennik *Telegraf* w Gracu wychodzący, a za nim kilka dzienników wiedeńskich ogłosiły wiadomość, jakoby ministeryum wojny wydać miało rozporządzenie, iż przy rewizyi asenterowanych trzech pierwszych klas wieku nie ma już być używana denominacja „zupełnie do służby niezdatny“, lecz asenterowani do tej kategorii należący, tylko jako „czasowo do służby niezdatni uważani być mają.“

Wiadomość ta jest mylna. Wprawdzie na wniosek jednej władzy centralnej, ministeryum wojny wydało rozporządzenie, według którego tylko co do pierwszej klasy wieku denominacja „na zawsze do służby niezdatny“ ustać ma, co do innych zaś klas wieku ponowiono polecenie, ażeby komisye asenterunkowe przy oznaczeniu niezdatności do służby „czasowej“ lub „ciągłej, niustajającej“ postępywały z wielką oględnością i ścisłością. Z tego rozporządzenia wysnuć jednak można zupełnie inne konsekwencye, nie te, które dzienniki wysnuwają. Rozporządzenie to, jak łatwo popojąc, wydane zostało w interesie ludności, a raczej w interesie samych asenterowanych, ponieważ za każdym takowem uwolnieniem dla „zupełnej niezdatności“ przyjść musi do asenterunku wyższy numer losowy a zatem nawet i wyższa klasa wieku. Można być przekonany, iż ludność przyjmie z wdzięcznością ścisłe wykonanie egzystujących przepisów, zwłaszcza ze strony komisji wojskowych asenterunkowych, i że ci, co asenterunkowi podlegają, wdzięczni będą rządowi za zamierzone zapewnienie wyższym klasom wieku tych korzyści, jakie im się według prawa należą.

Czynności sejmów krajowych.

W Zagrabiu odbyło się 13go b. m. plenarne posiedzenie sejmku kroackiego. Ławy stronnictwa narodowo-liberalnego były za-

pełnione, i biskup *Strossmayer* był obecny. Na wniosek septemwira Dr. *Subotica* obrani zostali przez aklamacyę notaryuszami sejmku: reprezentant cywilny Sisceku *Lovric* i pierwszy notaryusz komitatu waradyńskiego *Cur*. Potem odczytano reskrypt królewski z 6go b. m., którym kardynał *Haulik* mianowany został zastępcą Bana. Przy wymienieniu imienia Króla Franciszka Józefa odezwały się huczne okrzyki. Także mianowanie *Haulika* przyjęto z radością, i kardynała przy wejściu do sali sejmowej witano okrzykami. Potem zamknięto posiedzenie, naznaczając przyszłe na dzień następny.

Na sejmie wyższo-austryackim zdawały dnia 13. b. m. sprawę wydziały finansowy, gminny i petycyjne o sprawach lokalnych. Wniosek względem wcielenia kościoła Minorytów w Lincu do majątku krajowego nie został przyjęty.

Na posiedzeniu sejmku salcburskiego z 13. b. m. przedłożył p. *Lasser* izbie petycyę 80 przemysłowców i właścicieli gruntów z miasta Hallein i okolicy jego względem wyjednania budowy kolei żelaznej z Salcburga do Hallein i postawił następujący wniosek: §. 29. statutów zakładu wzajemnego zabezpieczenia od pożarów dla Księstwa Salcburskiego ma być zmieniony w ten sposób, ażeby w wypadkach szczególnie godnych uwzględnienia dozwolone zostały wkładki także do takich zakładów, które ma zapobiegać szerszeniu się szkód ogniowych, i tak są urządzone, że czynność ich w znakomity sposób może uchronić od znacznej szkody kasę zabezpieczenia od klęsk ogniowych.“ Potem nastąpiła debata nad adresem. *Embacher*, *Pichler*, *Scheindl* i *Biebl* mówili o wrażeniu patentu wrześniowego między ludnością górską i w mieście, jako też o obawach, przywiazanych do tego patentu. *Mertens* zwracał uwagę na to, że jednosc Austrii może upatrywać tylko w najściślejszem połączeniu wszystkich szczeplów. Dr. *Widmann*, Dr. *Stieger* i pan *Lasser* oceniali patent wrześniowy ze stanowiska prawnopolitycznego i upatrywali w nim stanowczą sprzeczność z dyplomem październikowym i z patentem z lutego. Zdanie to zbijał szef kraju, dowodząc, że rząd trzymając się zasad dyplomu październikowego i patentu z lutego może tylko zgodnie z węgierską ustawą konstytucyjną przywieść do skutku prawnie możliwe i podobne do wykonania zjednoczenie wszystkich królestw i krajów Monarchii. Arcybiskup *Tarnoszy* sądzi, że tak rząd, jako też reprezentacya kraju powinny znaleźć zjednoczenie w ufności, pokładanej w słowie cesarskim. W końcu przyjęła izba jednogłośnie adres, zakończony prośbą względem jak najrychlejszego, zupełnego przywrócenia stosunków konstytucyjnych. Przyszłe posiedzenie naznaczono na piątek.

Na sejmie karyńskim przedłożył deputowany *Mayer* wniosek względem zawieszenia ustawy o podatku od gorzałki dla fabrykacji drożdzy prasowanych i rewizyi odnośnych postanowień. Deputowany *Steinberg* zdawał sprawę o wniosku rządowym względem politycznego podziału Karyntyi. Wnioski komisji przyjęte zostały po największej części zgodnie z wnioskiem rządowym. Przyszłe posiedzenie naznaczono na dzień następny, t. j. 14. b. m.

Sejm krański zatwierdził na posiedzeniu swoim z 13go b. m. wszystkie przedmioty porządku dziennego, a mianowicie i projekt preliminarza i zamknięcie rachunków funduszu indemnizacyjnego, wniosek względem podatku miejskiego i wniosek względem ryczałtowego wynagrodzenia dla szpitala zagrabskiego za pielęgowanie krajowców krańskich.

Sejm morawski przyjął preliminarz funduszu indemnizacyjnego na rok 1866 bez debaty.

Nakoniec na sejmie tyrolskim zatwierdzone zostały rachunki funduszu indemnizacyjnego i innych funduszy z roku 1864, i zgodzono się na rozporządzenie naczelniej krajowej władzy obrony względem zaprowadzenia regularnej kolei co do stawiania się strzelców krajowych. Zresztą obradował sejm nad sprawami gminnymi i prywatnymi.

Francya.

Paryż, 13. grudnia. *Monitor* wieczorny donosi, iż jenerał *Lallemand* i Dr. *Fancel* reprezentować będą Francję w konferencyi sanitarnej, która się wkrótce w Konstantynopolu zebrać ma.

Cesarz przyjmował posta mexykańskiego p. *Hidalgo*, który się pożegnał wracając do Meksyku, tudzież posta belgijskiego, barona *Beyens*, którego się udaje do Bruxeli na pogrzeb królewski.

Belgia.

Bruxela, 13. grudnia. (*Przygotowania do pogrzebu zmarłego Króla Leopolda.*) Zwłoki zmarłego Króla *Leopolda* sprowadzone będą po zabalsamowaniu przy pochodniach z Laeken do zamku rezydencyonalnego w Bruxeli, w którym wystawione będą na widok publiczny. Uroczysty pogrzeb odbędzie się w dniu 16. b. m., w którym to dniu zmarły monarcha skończyłby był 75ty rok życia swojego. Król pochowany być ma w kościele w Laeken, gdzie już spoczywają zwłoki zmarłej królowej *Maryi Amelii*. Ministrowie, którzy według §. 79 konstytucyi belgijskiej wykonywają zbiorowo konstytucyjne prawa monarchy aż do złożenia przysięgi przez jego następcę, zebrałi się na naradę w dniu 10. b. m. z rana dla wydania właściwych rozporządzeń względem zmiany formuł sądowych itp. Uchwalili wydanie odpowiedniego ogłoszenia oraz proklamacyi do narodu. Król *Leopold II.* składać będzie przysięgę w dniu 17. b. m. w obec zgromadzonych obu izb parlamentu. Poprzednio nowy Król odbędzie konno wjazd do stolicy, poczem nastąpi rewia wojska i gwardyi narodowej.

Nie tylko w Brukseli ale zarazem i we wszystkich miastach belgijskich zamknięte zostały w dniu 10. b. m. wszystkie teatry i widowiska publiczne, i nie będą otwarte aż po pogrzebie królewskim. Na placu ćwiczeń wojskowych przed Brukselą, dane będą w czasie pogrzebu strzały z dział co pięć minut.

Król portugalski, książę Walii, król pruski i książę Ludwik heski donieśli już iż będą na pogrzebie zmarłego monarchy. Cesarz rosyjski posłał generała Grabbego do asystowania pogrzebowi i powitania nowego monarchy.

Obiedwie izby miały już posiedzenia, dla przyjęcia smutnego mesażu o śmierci królewskiej i wyrażenia lojalności dla Króla Leopolda II. Muniypalność bruxelska i inne korporacje uchwały już adresy w tym duchu. Obok kościoła w Laeken wystawiona będzie świątynia, w której odbędzie się nabożeństwo pogrzebowe według rytuału protestanckiego.

Nadeszło już urzędowe zawiadomienie iż przybędzie liczne poselstwo francuskie, mające na czele marszałka Vaillant i nadszambelana księcia Bassano, dla reprezentowania Francji przy pogrzebie królewskim.

Z Anglii przybyć ma prócz księcia Walii także i król Alfred, tudzież nadszambelan królowej, lord Sydney.

Włochy.

Florencya, 12. grudnia. (Posiedzenie izby deputowanych.) Na posiedzeniu izby deputowanych prezes rady ministrów, Lamarmora, złożył wiele dokumentów dyplomatycznych, odnoszących się do konwencji wrześniowej, do misji Vegezzego, do rozbójnictwa na pograniczu i do innych kwestyi.

Minister spraw wewnętrznych złożył projekt do prawa względem przedłożenia na czas dalszy ustawy przeciwko rozbójnictwu.

Minister skarbu Sella złożył projekt względem prowizorycznego zarządu skarbu w pierwszym kwartale 1866 roku i oświadczył iż na jutrzejszem posiedzeniu złoży kilka projektów do praw finansowych, tudzież wykaz sytuacji finansowej.

Minister sprawiedliwości złożył projekt do prawa względem zniesienia korporacji religijnych i reorganizacji dóbr kościelnych. Między złożonymi dokumentami znajdują się także instrukcje dane władzom po nad granicą rzymską. Ponieważ trudno przypuścić ażeby między wojskiem papieżkiem a włoskim była taka sama zgoda jak z wojskiem francuskim, przeto rzec się wypada wspólnie skombinowanych operacji przeciwko rozbójnikom. Jeżeli wojska królewskie będą drażnione, w takim razie użyją represalii; w każdym jednak razie nie wolno im przekraczać odebranych rozkazów.

Dokumenty dyplomatyczne izbie deputowanych złożone obejmują okólnik jen. Lamarmory do reprezentantów Włoch za granicą z dnia 25. listopada, względem stosunków politycznych i handlowych między Włochami a Austrią.

Opinione pisze: Projekt do prawa względem zniesienia korporacji religijnych, przyznaje zakonom z jałmużny żyjącym, roczną pensję po 240 franków na każdego zakonnika. Majątek zakonów zniesionych zamieszczony będzie w obligacjach rządowych. Część tych obligacji wydana będzie gminom posiadającym zakłady przeznaczone na pielęgnowanie chorych i zakłady szkolne, z szczególnem uwzględnieniem Sycylii. Reszta będzie na wydatki obywateli i rzadków religijnych. Plebani pobierać będą pensję przynajmniej po 800 franków. Dziesięciny będą zniesione. Nowy podział diecezji będzie dokonany.

Eskadra włoska odwołana została z wód greckich, po danej satysfakcji przez rząd grecki w sprawie znieważonego konsulata włoskiego.

Niemcy.

Berlin, 13. grudnia. (Różne wiadomości.) *Provinzial Correspondenz* pisze o kolei alpejskiej, iż Prusy interesują się nią według tego w jakim kierunku poprowadzona będzie. Linia przez górę S. Gotarda jest dla interesów pruskich najkorzystniejsza. Linia Lukmańska mniej jest dla Prus korzystna a linia przez górę Splügen jest interesom pruskim wprost przeciwna.

Pogłoski zatrważające, jakie powstały z powodu śmierci Króla Leopolda belgijskiego, żadnej nie mają podstawy.

Pokazało się, iż wiadomość jakoby oficerowie i urzędnicy pruscy mieli udział w przeniesieniu papierów Księcia Augustenburskiego, złośliwym była wymysłem.

Ani przy zjeździe pp. Bismarka, Roona i Manteuffla w Hamburgu, ani w Berlinie, nie było mowy o rekrutacji w Szlezwiku.

Prusy wspólnie z Bawaryą prowadzą negocjacje względem traktatu handlowego między związkim słowym a Włochami. Przy dobrych stosunkach między Prusami a Włochami spodziewać się można wkrótce pomyślnego rezultatu.

Negocjacje między Austrią a Prusami w sprawie frankfurckiej nie przyszły jeszcze do końca; nie wątpliwą jest rzeczą, iż Prusy w przyszłości żądania swe energicznie popierać będą.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 13. grudnia. (Ułga w formalnościach meldunkowych.) *Dzien. Warsz.* pisze: Warszawski ober-policmajster podaje do publicznej wiadomości, że dla ulżenia formalności meldunkowych, przy wyjeździe z Warszawy osób z prowincyi przybyłych, jakoteż tutejszych stałych mieszkańców wydalających się w kraj Królestwa, wyjednał decyzją hrabiego Namiestnika, zwal-

nijając ich od obowiązku wizowania swych paszportów w tutejszym zarządzie policji, z tem wszakże ażeby paszporta swe poświadczali u niejswych komisarzy policji, z zachowaniem istniejących dotąd formalności. Wizy te będą nadal uznawane za zupełnie dostateczne do wyjazdu z miasta wewnątrz kraju. Osoby zaś przybywające tu za paszportami na godzin kilka, lub przez miasto przejeżdżające, uwalniają się od obowiązku wizowania swych paszportów, — o czem jednocześnie wydano rozporządzenie policji wyko-

Grecya.

Ateny, 2. grudnia. (Różne wiadomości.) Jak wiadomo poseł włoski przesłał przed trzema tygodniami do rządu greckiego notę w sprawie znieważenia poddanego włoskiego i ajenta mesażeryi podczas ulicznego rozruchu. Ówczesny rząd nie dał zaspakajającej odpowiedzi, zaczem druga nota została przesłana. W tym czasie rozpoczęły się przesilenia ministerjalne i z tego powodu nie odpowiedziano wcale na notę posła włoskiego. Nakoniec przed kilkoma dniami poseł Króla Wiktora Emanuela przesłał do rządu greckiego ultimatum i zagroził, że jeżeli odpowiedź nie będzie nadesłana w 3 dniach, żąda swoich paszportów. Właśnie pan Deligiorgis utworzył ministerjum, i tenże napisał do posła list bardzo grzeczny, obiecując ukarać winnych z całą surowością. Poseł poprzestał na tem i tak nieporozumienie zostało załatwione. Izba odbywa posiedzenia regularnie, które są niekiedy bardzo zajmujące, jak np. posiedzenia w tym tygodniu odnoszące się do utrzymania lub zniesienia rady stanu. Według konstytucyi (Art. 107) izba ma prawo rewizyi co do tej rady, którą Grecyi narzucił hr. Sponnek. Dziś zakończy się ta sprawa i sądzą, że rada stanu będzie zniesiona, bo deputowani są jej po większej części przeciwni. Wprawdzie członkowie tej rady dopuszczają się rozmaitych intryg, nie chcąc opuścić swoich posad, ale opinia publiczna oddawna jest przeciwna radzie stanu, a deputowani pochlebiają ludowi. Jakkolwiek bądź, nieużyteczna ta instytucja przyczynia państwu wydatków w sumie przeszło 1/4 miliona drachm, a kraj musi oszczędzać, aby nie popaść w bankructwo. Jako najgłośniejszy obrońca rady stanu występuje w izbie były prezydent ministrów Kumunduros, stronnicy jego są tu w tym względzie przeciwni. Pułkownik Coroneos, dowódca gwardyi narodowej, powrócił do Aten po sześciomiesięcznej nieobecności. Pan Coroneos zwiedzał Niemcy, Francję i Belgię, studiując regulamina rozmaitych gwardyi narodowych. Rozszerzyła się tu pogłoska, że pułkownik Coroneos, niegdyś jeden z najzaciętszych nieprzyjaciół Króla Otona, odwiedził dawnego Króla w Bambergu i prosił go o przebaczenie. Ale pan Coroneos zaraz za przybyciem zaprzeczył tym wieściom. Rząd ma zamiar rozwiązać główną komendę wojska na wyspie Korfu, która w obec terażniejszych stosunków finansowych także zda się być zbędną. Zeszłej środy poseł włoski przedstawiał Królowi dowódcę fregaty pancerniej włoskiej stojącej w porcie Pireus. Mówią, że Król ma oglądać ten okręt.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne) w tutejszym c. k. sądzie krajowym w przyszłym tygodniu odbyć się mają: Dnia 18. b. m. Michał Sołodki, gwałt publiczny; Pieniaga Dmytro, podpalenie; Stokknopf Abraham i spółnicy, kradzież; Petryczko Rozalia, kradzież; Pliszkie wicz Józef, kradzież. — Dnia 19. b. m.: Pietruszewski Klemens, sprzeniewierzenie; Chemicz Janko, zabójstwo; Zaltwardnieki Adam, kradzież.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 15. grudnia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: Miec pszenicy (83 H) 4 zł. 43 c.; żyta (77 H) 3 zł. 6 c.; jęczmienia (70 H) 2 zł.; owsa (47 H) 1 zł. 23 c.; hreczki 2 zł. 78 c.; ziemniaków 1 zł. 28 c.; cetnar siana 88 c., okotów 70 c., sąg drzewa bukowego 9 zł. 90 c., sosnowego 7 zł. 65 c.

Ostatnia poczta.

P e s z t, 14. grudnia. Pierwsze posiedzenie izby deputowanych odbyło się o godzinie wpół do 2giej. *Deaka* i prezydenta seniora *Bernatha* witano hucznie okrzykami. *Bernath* wyraża zaufanie, że sejm może spokojnie przystąpić do prac swoich, ponieważ ma do czynienia nie z obietnicami, lecz z faktami; te są: zwołanie sejmu podług ustawy z r. 1848, powołanie Siedmiogrodu, wezwanie Kroacyi do przyłączenia się. W końcu wzywał prezydent do naśladowania przodków, którzy w czasach krytycznych znachodzili właściwą drogę i umieli się stosować do nieodmiennych faktów; niech wolną będzie droga do ustalenia pomyślności Króla i ojczyzny. Wreszcie ogłosił posiedzenie otwartem i zakończył okrzykiem na cześć Króla i ojczyzny. Potem odczytał jeden z sekretarzy mowę od tronu. Koniec ustępu 2go, tudzież ustępy 4, 6, 7, 8, 13, 16 i 17, jakoteż koniec mowy tronowej przyjęto z grzmiącymi okrzykami. — Na posiedzeniu izby wyższej odczytany został reskryp królewski, który barona *Sennyey* mianuje pierwszym, a bar. *Jana Csiraky* drugim prezydentem. Pan *Sennyey* objął zaraz przewodnictwo i odczytał mowę tronową, poczem nastąpił wybór sekretarzy i komisji weryfikacyjnej. Kardynała *prymasa* i ministra hrabiego *Maurycego Esterhazego* witano na wstępie okrzykami.

